

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

0905- - -
/ອຄ.ກນຄຕ
05 JUL 2018

ເລກທີ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ

ຄຳແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ
ກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017.

ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017 ໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ, ແທດເໝາະກັບສະພາບ ຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະ ສິດທິຜົນສູງ.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອອກຄຳແນະນຳ:

I. ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີ 8 ປັດໃຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 9 ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນປ່ຽນແປງແບບກ້າວກະໂດດຂຶ້ນ ຂອງແຕ່ລະປັດໃຈ ທຽບກັບຂໍ້ມູນຍ້ອນຫຼັງ ບໍ່ເກີນ ຫ້າ (5) ປີ. ຫາກພົບເຫັນວ່າ ໜຶ່ງໃນ 8 ປັດໃຈດັ່ງກ່າວ ມີການປ່ຽນແປງທີ່ກ້າວກະໂດດຂຶ້ນ ແລະ ສິ່ງຜົນ ກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນປັດໃຈໃນການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄດ້ ຊຶ່ງມີ ລາຍລະອຽດ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາ ແລະ ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເດັດຖານ ແລະ ທຽບຖານ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາ ຈາກຫຼັກຖານ ແລະ ຂໍ້ມູນການປ່ຽນແປງຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້ານັ້ນ ວ່າມີປະລິມານການນຳເຂົ້າທີ່ເພີ່ມ ຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງປະລິມານການນຳເຂົ້າໃນສັດສ່ວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອປຽບທຽບກັບ ຜົນຜະລິດຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງ ທີ່ຜະລິດພາຍໃນປະເທດ.

2. ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນຫຼຸດລົງ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການປ່ຽນແປງອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຕະຫຼາດສິນຄ້າທັງໝົດພາຍໃນປະເທດ ເມື່ອປຽບທຽບກັບອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດປີຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີສຸດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ} = \text{ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດປີຜ່ານມາ.}$$

ວິທີຄິດໄລ່ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ} = (\text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້ານຳເຂົ້າ} \div \text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າທັງໝົດພາຍໃນປະເທດ}) \times 100.$$

3. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຂາຍ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງ ທີ່ຜະລິດພາຍໃນປະເທດ ຊຶ່ງມີສຸດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບການຂາຍ} = [(\text{ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າປີຜ່ານມາ}) \div (\text{ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າປີຜ່ານມາ})] \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ປະລິມານການຂາຍສິນຄ້າ} = \text{ປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໄດ້} - \text{ສິນຄ້າທີ່ຍັງເຫຼືອ.}$$

$$\text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າ} = \text{ປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຂາຍໄດ້} \times \text{ລາຄາສິນຄ້າຕໍ່ໜ່ວຍ.}$$

4. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜົນຜະລິດ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງມີສຸດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບຜົນຜະລິດ} = [(\text{ຜົນຜະລິດສິນຄ້າປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ຜົນຜະລິດສິນຄ້າປີຜ່ານມາ}) \div (\text{ຜົນຜະລິດສິນຄ້າປີຜ່ານມາ})] \times 100.$$

5. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜະລິດຕະພາບ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງ ຂອງປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງມີສຸດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບຜະລິດຕະພາບ} = [(\text{ຜະລິດຕະພາບປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ຜະລິດຕະພາບປີຜ່ານມາ}) \div (\text{ຜະລິດຕະພາບປີຜ່ານມາ})] \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ຜະລິດຕະພາບ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ຜະລິດຕະພາບ} = \text{ຜົນຜະລິດທັງໝົດ} \div \text{ປັດໃຈການຜະລິດ.}$$

ສຳລັບປັດໃຈການຜະລິດປະກອບມີ: ວັດສະດຸ, ແຮງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດສິນຄ້າ.

6. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳລັງການຜະລິດ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນກັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ເມື່ອປຽບທຽບກັບອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດປີຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບກຳລັງການຜະລິດ} = \text{ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດປີຜ່ານມາ}.$$

ວິທີຄິດໄລ່ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດ} = (\text{ຜົນຜະລິດຕົວຈິງ} \div \text{ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ}) \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ} = \text{ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກຂອງເຄື່ອງຈັກ} \div \text{ເວລາຕົວຈິງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າໜຶ່ງຫົວໜ່ວຍ}.$$

ຕົວຢ່າງ: ໂຮງງານຜະລິດຕູ້ເຢັນແຫ່ງໜຶ່ງ ມີເຄື່ອງຈັກ 50 ໜ່ວຍ, ກຳມະກອນໃຊ້ເຄື່ອງຈັກດັ່ງກ່າວໄດ້ 16 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ສະນັ້ນ, ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ ຫຼື ຄວາມອາດສາມາດຂອງເຄື່ອງຈັກ = 50 ໜ່ວຍ x 16 ຊົ່ວໂມງ = 800 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ເວລາຕົວຈິງທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດຕູ້ເຢັນໜຶ່ງໜ່ວຍແມ່ນ: 0.5 ຊົ່ວໂມງ (ເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ).

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ = 800 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ \div 0.5 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ໜ່ວຍ = 1,600 ໜ່ວຍຕໍ່ມື້.

7. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຜົນກຳໄລ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດທຶນ ອັນເນື່ອງມາຈາກການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ. ສູດຄິດໄລ່ປຽບທຽບອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ} = [(\text{ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນປີຜ່ານມາ}) \div (\text{ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນປີຜ່ານມາ})] \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ} = [(\text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າ}) - (\text{ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ} + \text{ລ່າຍຈ່າຍບໍລິຫານ})].$$

8. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຈ້າງງານ ໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານການຈ້າງແຮງງານໃນການຜະລິດ ແລະ ແຮງງານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກບໍລິຫານ ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

ລະດັບການຈ້າງງານ = [(ປະລິມານການຈ້າງງານປີດຳເນີນການສືບສວນ - ປະລິມານການຈ້າງງານປີຜ່ານມາ) ÷ (ປະລິມານການຈ້າງງານປີຜ່ານມາ)] x 100.

ວິທີຄິດໄລ່ປະລິມານການຈ້າງງານ ມີດັ່ງນີ້:

ປະລິມານການຈ້າງງານ = ແຮງງານການຜະລິດ + ແຮງງານບໍລິຫານ.

II. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການສືບທຳວັນ (15) ວັນ.

ນ ເຂັມມະນີ ພິນເສນາ